

Bjørn Larsen: Jeg takker ministeren for svaret, men det undrer mig lidt, at ministeren går så meget ind på pornografiproduktionen. Jeg tror nok, jeg tog vinden ud af sejlene på nogen debat omkring denne produktion.

Det, der for mig er det vigtigste og afgørende i dette spørgsmål, er, om arbejdet er velegnet for de evnesvage i optræningsøjemed, og dér fik jeg det indtryk af ministerens svar, at man i åndssvageforsorgen på en måde forsøger at sætte sig mellem to stole. Man prøver på at drive værkstederne forretningsmæssigt, og man prøver også på at drive dem optræningsmæssigt rigtigt. Jeg må finde, at man sikkert ikke kan tilgodese begge dele i samme omfang, men regner med, at det er et bevillingsspørgsmål, og jeg håber, at bevillingerne til åndssvageforsorgen fremover kan blive øget temmelig kraftigt. Åndssvageforsorgen har vel i de senere år til en vis grad været sorteper.

Socialministeren (Bundvad): Ved siden af spørgsmålet om rentabiliteten af det arbejde, der udføres inden for åndssvageforsorgen, må man naturligvis lægge vægt på, om der fra den spæde begyndelse, hvor en åndssvag begynder sin optræning, kan findes arbejdsemner, som er så primitive og enkle, at starten til en optræning kan begynde. Derfor er vi nødt til at have en stærkt differentieret ordrebestand, for at man kan begynde og slutte dér, hvor den evnesvage eller åndssvage kan komme ud i det frie erhvervsliv og klare sig i fri konkurrence med andre.

I øvrigt takker jeg for tilsagnet om nye penge til åndssvageforsorgen; der er stadig stærkt behov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bilgrav-Nielsen* til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at foretage ændringer i reglerne vedrørende aflønning af civilforsvarskorpsets værnepligtige befalingsmænd, således at disse for fremtiden kan oppebære befalingsmandsløn i hele perioden, hvori de gør tjeneste som befalingsmænd?“

Skriftlig begrundelse:

Baggrunden for det stillede spørgsmål er det forhold, at civilforsvarskorpsets værnepligtige befalingsmænd først fire måneder efter, at befalingsmandstjenesten er begyndt, oppebærer befalingsmandsløn, hvorimod værnepligtige befalingsmænd i hæren oppebærer befalingsmandsløn fra den dag, deres forlængede tjenestetid som følge af befalingsmandstjenesten begynder.

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Bilgrav-Nielsen: Når jeg har ønsket at høre om indenrigsministerens syn på aflønningsforholdene for civilforsvarskorpsets værnepligtige befalingsmænd, skyldes det, at der efter mit skøn finder en diskriminering sted ved, at befalingsmændene inden for dette korps ikke oppebærer befalingsmandsløn i alle de 10 måneder, de holdes til forlænget tjeneste, men kun i de sidste 6 måneder.

Jeg er bekendt med, at finansudvalget i januar 1966 gav tilslutning til at forhøje lønningerne til civilforsvarskorpsets værnepligtige befalingsmænd, der indtil da havde oppebåret befalingsmandsløn efter 16 måneders forløb, således at man herefter kunne give disse befalingsmænd løn efter 14 måneders forløb, og det var jo for så vidt en forbedring. Misforholdet blev imidlertid ikke ryddet helt af vejen og er senere blevet uddybet ved, at tjenestetiden for menige i civilforsvaret er blevet nedsat til 10 måneder. Urimeligheden tydeliggøres endvidere af, at værnepligtige befalingsmænd ved søværnet og flyvevåbnet får befalingsmandsløn fra det tidspunkt, da deres årgang hjemsendes, altså efter 12 måneders tjeneste.

Endelig mener jeg, at man må være klar over, at forskelle vedrørende lønforhold meget let kan medvirke til at bibringe befolkningen som sådan og i særlig grad de værnepligtige en opfattelse af, at visse værn er mere betydningsfulde end andre, hvilket jo i sig selv må være noget uheldigt. Jeg tillægger civilforsvarskorpsets arbejde stor værdi, og jeg håber, ministerens svar bliver velvilligt.